

Un miu d'amors.

108.

(Anacreontica)

Ad ogni uccello
suo nido é bello
(Prov. Italia')

En mitj del bosch ombrivol
son miu ne fa l'aucella;
si vens a' dins del bosch
tambe' l' farem, vincta.

Alli' us estimarem,

Alli' us dura' amoretas
lo ventijol mes pur
besant las branca tendras

Lo cant del rosingol,
lo de la cadarnera
a' alegrarnos vindran
ab llurs tonadas bellas

Y l'argentada lluna
al esserme al cap-vespre
guardara' nostra ditosa

jugantue ab las estrelas;
y quan l'ocub despunté

vindrà lo sol a' veure' us,
y la lluna entre nuvol
s' amagarà' riallera

Un miu d'amors tindreu
dins del bosc, com l'aucella,
; Si hi veus serà' altre cel!
; Hei' vols venir, nineta?

Barcelona Jueves 1872.

